शानित्रयं मां प्रत्यस्वित्यर्थः । यहा ग्रीरित्यादिषु विभक्तिव्यत्ययः सप्तम्यर्थे प्रथमा दिव्यन्तरिन्ने पृथिव्यामप्स्वोषधिषु वनस्पतिषु विश्वदेवेषु (10.) ब्रह्मणि सर्वस्मि-श्च या शान्तिः सा मां प्रत्यस्वित्यर्थः ॥ १७॥

दृते (11.) दृष्ट्वं मा मित्रस्यं मा चर्नुषा सर्वाणि भूतानि समीचलाम् । मित्रस्याकं चर्नुषा सर्वाणि भूतानि समीचे । मित्रस्य चर्नुषा समीचाम-के ॥ १८॥

दते द विदारे विदीर्ण जराजर्जरिते प्रारी हे महावीर मा मां वं दंह दिने कर यहा दते विदीर्ण कर्मणि मां दंह ग्रहिंद कर्म कुरु यहा समुणिरवात् सेतृत्वाच दितशब्देन महावीरः हे दते (12) महावीर मां दंह दृष्ठीकुरु । कथं दार्धम् तदाह सर्वाणि भूतानि प्राणिनो मा मां मित्रस्य चनुषा समीन्नतां सम्यक् पश्यनु मित्रदृष्ट्या सर्वे मां पश्यनु नारिदृष्ट्या सर्वेषां प्रियो भूयासमित्यर्थः । किं च ग्रहमि सर्वाणि भूतानि मित्रस्य चनुषा समीन्ने पश्यामि सर्वे मे प्रियाः सन्तु । मित्रचनुः शानं भवित मित्रः कं चन न हित मित्रं च कश्चन न हित एवं परस्पराद्रोहेण सर्वानहिंसन्तो मित्रस्य चनुषा वयं समीन्नामहे पश्यामः ॥१६॥

द्ते दंर्ह मा। ज्योक्ते मंदिशे जीव्यामं ज्योक्ते मंदिशे जीव्यामम् ॥११॥ के दते वीर मां दंक् ग्राद्रार्थ पुनर्वचनम्। के मकावीर ते तव संदिश सं-दर्शने ग्रहं ज्योक् चिरं जीव्यामं जीवेयम् जीवेराशीर्त्तिङ ग्रपम्। ज्योगिति नि-पातिश्चरार्थः। पुनरुक्तिराद्रार्था ते संदिश ज्योग्जीव्यामम् ॥११॥

नमस्ते हर्मे शोचि॰ ॥ ५०॥

व्याख्याता [१७.११.] ॥ २०॥

नर्मस्ते श्रम्तु विद्युते नर्मस्ते स्तनिवृत्रवे । नर्मस्ते भगवनस्तु यतः स्वः मुमीकृते ॥ ५१ ॥

द्वे अनुष्टुभौ विद्युत्स्तनिष्विद्यपभगविद्देवते । हे भगवन् महावीर् विद्युते विद्युद्रूपाय ते तुभ्यं नमोऽस्तु स्तनिष्ववे स्तनिष्विर्गर्जितं तद्रूपाय ते नमो